

En social retfærdig skattereform

DSUs på bud et mere socialt afbalanceret og retfærdigt skattesystem

Vedtaget af landsledelsen søndag d. 11. januar 2009

Indledning

Det danske velfærdssamfund koster penge. Skoler, hospitaler og ældrepleje er måske nok gratis for den enkelte borger, men regningen skal betales et sted. DSU er stærke tilhængere af den sociale kontrakt, vi har indgået i Danmark, og som betyder at befolkningen får fri adgang til en række velfærdsydelser, til gengæld for et relativt højt skattetryk. Det er en både enkel og solidarisk model, hvor de bredeste skuldre bærer de tungeste byrder. Frem for at se skat som noget en hvis herre har skabt, ser vi skat som en central forudsætning for at skabe et samfund med lige muligheder for alle.

Der er imidlertid også vigtigt at understrege, at høje skatter aldrig kan være et mål i sig selv. DSU anerkender da også, at beskatning af især arbejde kan have u hensigtsmæssige konsekvenser for samfundet. Det er dog stadig et faktum, at beskatning af arbejdsindkomst er mest effektiv når indkomstfordelingen er i fokus. Derfor har beskatning af arbejdsindkomst stadig en stor betydning, set fra en social vinkel. Derfor er der også konstant behov for at se på, om vi kan skruer hele systemet sammen på en smartere måde. Samfundet og udfordringerne udvikler sig konstant, og derfor bør skattesystemet selvfølgelig følge med. DSU er derfor modstander af regeringens skattestop, som har fastfrosset skattesystemet i låste strukturer og været en hindring for reformer.

I dette oplæg vil DSU give sit bud på, hvordan en reform af det danske skattesystem kunne se ud. Vores udgangspunkt er, at vi i fremtiden skal have samme mængde penge i statskassen som nu. Vi vil ikke være med til at give skattelettelse på bekostning af velfærden, men vi ønsker heller ikke at den almindelige dansker skal beskattes hårdere end det sker i øjeblikket. Vi ønsker derimod en omlægning af vores skatter, så de fremover opkræves på en mere hensigtsmæssig måde, der kan give både mere *dynamik*, mere *retfærdighed* og mere *lighed*.

Vi er tilhængere af, at det gøres billigere at handle til gavn for fællesskabet, og dyrere at skade fællesskabet. Når både det private og det offentlige arbejdsmarked skriver på hænder, er det u hensigtsmæssigt at vi beskatter arbejde så hårdt. Omvendt gør udfordringerne på miljø- og klimaområder det oplagt med en øget beskatning af forurening. Skattesystemet skal altså være en aktiv medspiller i at løse tiden store samfundsmæssige udfordringer.

Samtidig er det essentielt for opbakningen til et højt skattetryk, at befolkningen føler skattesystemet er retfærdigt i sin indretning. Det kan imidlertid være svært at se det retfærdige i, at man som lønmodtager aflevere en stor del af sin indkomst i skat, mens de velstillede og erhvervslivet kan udnytte fradragsordninger og smuthuller til at trække store summer fra. Eller at samfundsskabte værdistigninger på boligmarkedet ryger direkte ned i foret på dem som har været heldige at købe i rette tid. For slet ikke at tale om de store multinationale selskaber, der omsætter for milliarder uden at betale en krone i skat.

Endelig er vi selvfølgelig som socialdemokrater meget opmærksomme på, at en reform af skattesystemet selvfølgelig skal have en god social profil. Lettelser af topskatten må ikke finansieres ved, at den enlige mor skal betale større afgifter for sit forbrug af vand og varme. DSU ønsker tværtimod at sikre, at især lavindkomstgrupperne bliver tilgodeset i en skattereform.

Lavere skat på arbejde

DSU mener, der er behov for at sænke skatten på arbejde, så to hensyn varetages. For det første skal det være mere attraktivt for folk uden for arbejdsmarkedet at komme i arbejde (deltagelseeffekten). For det andet skal det være mere attraktivt for folk, som allerede er i beskæftigelse, at yde en ekstra indsats (timeeffekten). DSU foreslår tre konkrete tiltag til, hvordan skatten på arbejde kan sænkes, samtidig med at systemet gøres mere retfærdigt og mere gennemskueligt.

Højere beskæftigelsesfradrag

Rigtig mange lavtlønnede har stort set intet økonomisk gevinst ved at arbejde. Det skyldes, at når man kommer i arbejde mister man ikke bare sine dagpenge eller kontanthjælp, men også andre offentlige støtteordninger. Eksempelvis er friplads i daginstitutionen og værdien af boligstøtten afhængig af lønindkomsten. Den sammensatte beskatning, som er kombinationen af indkomstbeskatningen og de mistede fradrag, kan for nogle komme helt op i nærheden af 100 %. Det finder DSU uacceptabelt, disse grupper skal have mere ud af at arbejde.

DSU forslår, at denne problematik tackles ved at forhøje beskæftigelsesfradraget. Beskæftigelsesfradraget blev indført i 2004. Det betyder, at 4,25 % af ens lønindkomst er skattefri, dog kun op til 13.600 kroner (pr. 1/1 2009). Fordelingen ved beskæftigelsesfradraget er, at det kun gives til folk i arbejde, og derfor gør den økonomiske gevinst ved at komme i beskæftigelse større. Ulempen er, at det er meget dyrt, fordi det også gives til folk som allerede er i arbejde. Dertil kommer, at selvom fradraget jo egentlig var tiltænkt de lavtlønnede grupper på arbejdsmarkedet, er det faktisk kun de personer som betaler topskat, der får det maksimale beløb på 13.600 kroner ud af fradraget.

Derfor ønsker DSU at ændre udformningen af beskæftigelsesfradraget, så det i højere grad målrettes lavindkomstgrupperne. Den procentmæssige værdi skal øges, til gengæld skal det maksimale beløb bevares uændret. En stigning i Beskæftigelsesfradraget på 1 % vil ifølge tal fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd koste 0,7 milliarder ved uændret maksgrænse.

Større personfradrag

DSU ønsker, at arbejdsmarkedsbidraget og den nuværende bundskat slås sammen til én statslig grundskat, som betales af alle med en indkomst der overstiger det personlige fradrag, som i 2009 er 42.900 kroner. Det betyder konkret, at værdien af personfradraget øges, fordi der ikke længere skal betales arbejdsmarkedsbidrag af personfradraget. Til gengæld vil der være behov for at kompensere overførselsmodtagerne, så indførelsen af den nye grundskat ikke betyder en nedgang i deres personlige indkomst.

Færre topskattebetalere

I dag har antallet af danskere der betaler topskat rundet en million, svarende til over 40 % af dem som arbejder på fuld tid. DSU er tilhængere af, at de bredeste skuldre bærer de tungeste byrder, og støtter derfor idéen om et progressivt skattesystem. Men DSU mener ikke, at topskatten skal være en folkeskat for den brede befolkning. Topskatten skal, som navnet antyder, kun være en skat der betales af personer i toppen af indkomstskalaen. Konkret mener DSU, at grænsen for topskat skal hæves, så den kun rammer de 20 % rigeste af den danske befolkning, der arbejder fuldtid. Beløbsgrænsen skal årligt tilpasses, så andelen der betaler topskatten bevares uændret. I 2008-tal vil det betyde, at grænsen skal flyttes opad med cirka 70.000 kroner, hvilket vil koste 6,8 milliarder kroner. DSU mener det er en relativt beskedne pris at betale, for at rigtig mange danskere kan få mere ud af indsatsen på arbejdsmarkedet. Desuden skal mellem- og topskatten harmoniseres til én fælles skat. I

dag er grænsen for de to skatter den samme, men de beregnes ud fra forskellige kriterier. En harmonisering af reglerne, så de nuværende regler for topskat bliver gældende for begge, vil ikke bare betyde en forenkling af reglerne, men vil også give staten et årligt provenu på 2 milliarder kroner.

Dynamiske effekter

I diskussionen om skattelettelse tales der ofte om "dynamiske effekter". Teorien om dynamiske effekter går på, at når skatten på arbejde sænkes, vil folk arbejde mere, dermed vil de tjene flere penge, og så igen betale mere i skat. Med jævne mellemrum lyder det fra borgerlig side, at "nye undersøgelser viser, at en afskaffelse af topskatten vil være selvfinansierende". Det lyder fristende, men desværre er effekten langt mere usikker end der gives indtryk af.

Når skatten på arbejde sænkes, bliver det mere attraktivt at arbejde en time ekstra i forhold til at holde fri ("substitutionseffekten"). Men omvendt betyder en skattelettelse også, at man får flere penge mellem hænderne, og derfor kan opretholde sin hidtidige indkomst ved at arbejde mindre ("indkomsteffekten"). Hvilken af de to effekter der er stærkest er vanskeligt at sige, og vil helt afhænge af hvordan den enkelte prioriterer mellem arbejde og fritid. Dertil kommer, at mange højtlønnede i forvejen arbejder meget, og der kommer jo altså ikke 30 timer i døgnet fordi man letter topskatten. Mange af disse undersøgelser tager da også udgangspunkt i nogle antagelse om folks adfærd, der bygger på et temmelig tvivlsomt grundlag.

I DSU afviser vi ikke, at der kan være dynamiske effekter, som kan betyde at lettelse af skatten på arbejde kan være selvfinansierende, men DSU mener det vil være uansvarligt, at risikere et stort hul i statskassen på så usikkert et grundlag. Derfor skal alle lettelse af skatten på arbejde finansieres krone for krone andre steder. Skulle det så siden hen vise sig, at dynamiske effekter bidrager med en vis grad af selvfinansiering, kan man altid sænke skatten yderligere.

DSU ønsker, at

- Øge beskæftigelsesfradraget
- Forenkle indkomstskattesystemet, så der fremover findes kun findes to statslige skatter, grundskat og topskat.
- Hæve personfradraget
- Ændre grænsen for topskat, så kun de 20 % med højeste indkomster rammes
- Sænkelsen af skatten på arbejde skal være fuldt finansieret

Erhvervsbeskatning

DSU er meget optaget af, at der sikres gode forhold for erhvervslivet. Et dynamisk og konkurrencedygtigt erhvervsliv, der skabervækst og arbejdspladser, er forudsætningen for at bevare en stærk velfærd i fremtiden. Omvendt nyder virksomhederne nyder godt af veluddannet arbejdskraft, ordentlig infrastruktur og et solidt sundhedsvæsen. Derfor er det også rimeligt, at de bidrager til fællesskabet og er med til at betale for de velfærdsgoder, der sikrer en høj konkurrencekraft.

En afbalanceret selskabsskat

De danske virksomheder betaler i øjeblikket 25 % af deres overskud i selskabsskat. Det er relativt beskedent i en international sammenhæng. Samtidig har de danske virksomheder, sammenlignet med andre lande, ingen eller kun yderst begrænsede udgifter i forbindelse med arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge og pensionsopsparinger. Derfor mener DSU ikke, at der er grund til at sænke selskabsskatten yderligere, tværtimod. Selskabsskatten er under VK-regeringen sænket fra 30 % til 25 %. DSU er åben over for helt eller delvist at tilbagerulle de skattelettelser, for at finansiere den lavere skat på arbejde. På længere sigt ønsker DSU endvidere at der arbejdes på at indføre fælles minimumssatser for selskabsbeskatning i EU, således at EU-landene ikke konkurrerer om at tiltrække virksomheder ved at sænke eller helt afskaffe selskabsskatten.. Set i forhold til fremtidens store udfordring med at skaffe nok kvalificeret arbejdskraft, mener DSU også, at erhvervslivet vil være bedre tjent med lavere skat på arbejde, end med lavere selskabsskat.

Luk skattehuller!

Når virksomhederne i Danmark generelt slipper ret billigt, er der så meget desto mere grund til at sætte ind over for de virksomheder, der forsøger at udnytte smuthuller i skattelovgivningen. Problemet er særlig tydeligt i forhold til en række multinationale selskaber, som på trods af milliardstore omsætninger år efter år slipper for at betale skat i Danmark. Dette er ikke bare et problem for statskassen, som mister betydelige indtægter, men også for også dybt krænkende for befolkningens følelse af retfærdighed.

Problemet er, at mange multinationale selskaber overfører overskuddet til søsterselskaber i udlandet, hvor selskabsskatten er langt lavere. Dermed optræder der ikke officielt noget overskud i Danmark, og selskaberne bliver derfor ikke beskattet. DSU mener der er brug for langt bedre internationale regler, som forhindrer at multinationale selskaber kan spekulere i at flytte overskuddet der hen, hvor skatten er lavest. På nationalt plan kunne en mulighed kunne være, at multinationale selskaber, der ikke betaler selskabsskat i Danmark, i fremtiden betaler en procentmæssig afgift af deres samlede omsætning.

DSU ønsker, at

- Erhvervslivet betaler en fair del af sit overskud tilbage til samfundet
- Skattehuller lukkes, især i forhold til de multinationale selskaber
- Selskabsskatten, om nødvendigt, tilbagerulles til 2001-niveau

Begræns fradrag og støtteordninger

Der findes i dag en sand jungle af fradrag og frynsegoder som privatpersoner og virksomheder kan trække fra i skat. Danske skatteydere betaler hermed for at private medarbejdere kan få private sygeforsikringer, hjemmecomputere og dyre julegaver.

Fradragsjunglen er blevet en uforholdsmæssigt stor bureaukratisk byrde. Kompleksiteten gør det samtidigt svært at gennemskue systemet. Staten skal være bedre til at bruge sine midler fornuftigt. Hver erhvervsstøtteordning bør vurderes kritisk i forhold til, hvad de bidrager med til almenvældet.

Til at medvirke til finansieringen af øget beskæftigelses- og personfradrag samt kompensation af overførselsindkomsterne foreslår DSU derfor, at strammes gevaldigt op på reglerne for fradrag og tilskudsordninger til privatpersoner og virksomheder.

Færre muligheder for personlige fradrag

DSU mener, at det ud over personfradraget ikke skal være muligt at foretage fradrag i opgørelsen af den personlige indkomst, der ligger til grund for beregningen af de statslige skatter. Ligeledes mener DSU, at også sundhedsbidraget fremover bør opgøres efter den personlige indkomst, og ikke som i dag efter den skattepligtige indkomst, hvor der er mulighed for ligningsmæssige fradrag eller andre fradrag. De øgede indtægter går direkte til regionerne, som til gengæld modtager et tilsvarende lavere tilskud fra staten. Fremover vil det altså kun være den kommunale skat, hvor det vil være mulighed for fradrag.

En undtagelse er dog fagforeningskontingentet, som DSU ikke ønsker at begrænse, tværtimod. A-kassemedlemskab skal ligeledes være fradragsberettiget, og desuden obligatorisk for alle beskæftigede, da a-kasserne spiller en central rolle i den danske arbejdsmodel. Dermed bliver udgifter til fagforening og A-kasse en fast omkostning ved at være i arbejde, og derfor mener DSU, at man fremover skal kunne trække bidraget fra allerede i opgørelsen af den personlige indkomst. DSU ser den danske arbejdsmarkedsmodel som en grundsten i velfærdssamfundet, hvorfor et fradrag gavner både vækst og velfærd i Danmark.

En særlig problemstilling gælder indbetalinger til de private pensionsopsparinger. Her bliver man i dag ikke beskattet af indbetalingerne, enten fordi man kan trække dem direkte fra på selvangivelsen, eller fordi arbejdsgiveren indbetaler direkte og skattefrit til en pensionsopsparing. DSU mener grundlæggende det er sundt, at folk spare op til deres pension, men dette må ikke blive et smuthul som den velstillede del af befolkningen kan bruge til at slippe billigere i skat. Derfor mener DSU, der skal sættes et loft på indbetalingerne, så der maksimalt kan indbetales 100.000 kroner om året. Det vil betyde øgede skatteindtægter på 3,5 milliarder årligt, og samtidig sikre en sund social profil, fordi det netop er de højtlønnede der gør brug af denne mulighed.

Erhvervsstøtteordninger til eftersyn

Staten skal opfylde en lang række opgaver i et moderne velfærdssamfund. Derfor kan staten have en fornuftig rolle at spille i forhold til det private erhvervsliv. Omvendt er staten nødt til at bruge sine midler på en intelligent måde. Eksempelvis bør det ikke være statens opgave at substituere privatpersoners eller -virksomheders frynsegoder, som i mange tilfælde kan trækkes fra i skat. Det er absurd og delegitimerende, at offentligt ansatte gennem deres skat, hvert år er med til at betale for store julegaver til privatansatte, mens de oftest ingen frynsegoder selv får af deres arbejdsgiver.

En stor del af ordningerne er blevet til ved politiske studehandler eller har ikke længere relevans. Mange af disse ordninger kommer kun en lille gruppe borgere til gode og betales af det store fællesskab og er derfor nemme at overse. Men samlet set drejer det sig imidlertid om store summer penge.

Som udgangspunkt er DSU imod erhvervsstøtteordninger. Vi mener, at man bør sænke skatterne samtidig med at man fjerner statens subsidieordninger og lade privatpersoner og virksomheder selv betale for deres private forbrug. Vi mener det vil fjerne den bureaukratiske burde, skabe en større transparens og sikre at staten igen kommer til at fokusere på sine mest centrale opgaver – produktion af velfærdsydelser.

DSU mener derfor, at man altid bør vurdere om pengene til en given erhvervsstøtteordning kunne være brugt bedre. Som princip mener DSU, at en erhvervsstøtteordning bør vurderes ud fra om den skaber, fremtidig vækst, sikrer yderområderne imod affolkning eller generere miljømæssige fremskridt. Erhvervsstøtteordninger bør således kun eksistere hvis de bidrager til fremtidens vækst- og velfærdssamfund.

DSU mener også, at en sådan omlægning må være i erhvervslivets egen interesse. Erhvervslivets store udfordring i fremtiden bliver at få god og velkvalificeret arbejdskraft, og vil derfor være langt bedre tjent med, at vi bruger pengene på at sænke skatten på arbejde end på tilfældige statsstøtteordninger med en tvivlsom effekt.

Ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråds vurderes det, at der bruges ca. 21,5 mia. kr. på erhvervsstøtte i 2007. Hertil kommer en række EU-bidrag til blandt andet landbruget. Af de 21,5 mia. kr. stammer ca. 9 mia. kr. fra finansloven. De resterende 12,5 mia. kr. kommer fra forskellige skattebegunstigelser i form af særordninger for erhvervslivet. Ud af de ca. 12,5 mia. kr. har Arbejderbevægelsens Erhvervsråd beregnet, at man kunne spare knap 5 mia. kr. ved at fjerne en række omstridte ordninger. Fjernede man eksempelvis disse ordninger vurderer rådet, at man ville kunne hæve topskattegrænsen med ca. 45.000 kr. eller hæve personfradraget med 3000 kr. årligt. Hvilke ordninger der konkret skulle fjernes mener DSU dog bør ske i en afvejning af ordningens betydning for almenvellet.

Eksempler på Erhvervsstøtteordninger der kunne fjernes:

Aviser og blad moms	993 mio.
Nedskrivning af husdyrsbistand	65 mio.
DIS eksemption	631 mio.
Færgers energiforbrug	315 mio.
Hyrevogne	303 mio.
Registreringsafgiften - totalskadede biler	400 mio.
Fondes bundfradrag	32 mio.
Penge- og realkreditinstitutioners henlæggelser	190 mio.
Forbedring af medarbejder aktieordninger	45 mio.
Midl. skattefradrag for institutionelle investorer	23 mio.
Bondegårdsregel	1.425 mio.
Momskredit, landbrug og mindre byerhverv	357 mio.
I alt	4.779 mio.

DSU ønsker, at

- Foretage en kraftig beskæring af muligheden for personlige skattefradrag
- Indføre loft på 100.000 kroner for skattefri indbetaling til pensionsopsparinger
- Der foretages en grundig gennemgang af de mange erhvervsstøtteordninger

Skat på fast ejendom

DSU mener at de stærke skuldre må bære en større byrde. Derfor går vi i DSU ind for at øge beskatningen af fast ejendom mod at sætte skatten ned på arbejde. På baggrund af analyser foretaget af LO og AE ser vi følgende muligheder ændringer i boligbeskatningen som både fordelingsmæssigt retfærdige og som stærke finansieringsmuligheder.

Ændring af ejendomsværdibeskatningen

DSU går ind for at tilbageføre grundlaget for betaling af ejendomsværdiskat til niveauet før 2003 og ophæve den nominelle fastfrysning af beskatningsgrundlaget. Skattestoppet har siden 2003 fastfrosset grundlaget for betaling af ejendomsværdiskat. Det har reelt betydet at de danske boligejere har oplevet et årligt fald i skattebetalingen for deres bolig. DSU mener det er uhørt at skattestoppet således har medført at rige boligejere årligt har høstet et større udbytte af værdistigningen i deres bolig. Den reelle skattelettelse er større des mere værdifuld boligen er, hvilket øger formueforskellen i Danmark.

Avancebeskatning af boligsalg

DSU mener at det må være retfærdigt at kræve beskatning af fortjenester på boligsalg. I Danmark er gevinster på boligsalg skattefrie, mens det er relativt tilfældigt hvornår om hvem der oplever boligprisstigninger. DSU foreslår derfor en avancebeskatning på salg af boliger med udgangspunkt i vores svenske broderland. Gevinster ved boligsalg skal beskattes som aktieindkomst (dvs. B-indkomst og ikke have indflydelse på personlig indkomst og deraf betydning for betaling af bund-, mellem- eller topskat), som eksempelvis salg af aktier og obligationer. Der skal stadig være et incitament til at købe og sælge boliger, samt tilskyndes til forbedringer og reparationer på ejendommen. Samtidig er det vigtigt at tage højde for både de generelle prisstigninger i samfundet og for udgifter i forbindelse ved køb og salg af boliger. Gevinsten ved salg af bolig bør derfor være salgsværdi (fratrullet mæglerløn og andre udgifter i forbindelse med salg) minus købsværdi (justeret for inflation, tillagt udgifter i forbindelse med køb, forbedringer samt reparationer). En stor beskatning af bolig kan have en negativ effekt igennem immobile husejere som ikke flytter pga. uoverskuelige økonomiske konsekvenser. Derfor foreslår DSU at kun en vis andel (eks. 2/3) af gevinsten ved salg indgår i aktieindkomsten. Et eventuelt underskud ved boligsalg skal kunne trækkes fra i skat, som for ethvert andet tab i aktieindkomst.

DSU er ikke vidende om beregninger for i hvilket omfang en avancebeskatning vil påvirke den enkelte boligejer eller de direkte betydninger for skatteindtægten, men det må formodes at være en ikke ubetydelig skatteindtægtskilde. Samtidig vil fordelingseffekterne være fornuftige, da dyre boliger og dermed de danske med høj indkomst vil bære den største byrde.

Fjernelse af loftet over grundskylden

DSU foreslår en afskaffelse af landbrugsejendommens loft over grundskylden. Landbrugsejendomme betaler 6 promille mindre i regionsgrundskyld end andre ejendomme. DSU ser en fjernelse af grundskyldsloftet for landbrugsejendomme, som en fordelingsmæssig fornuftig kilde til nedsættelse af indkomstskat, da disse i forvejen modtager erhvervsstøtte fra både den danske stat og fra EU. Ved at fjerne grundskyldsloftet for landbrugsejendomme vil vi ifølge beregninger fra LO have mulighed for at hæve beskæftigelsesfradraget med 1 procentpoint eller øge topskattegrænsen med 10.000 kr.

Realistisk beregningsgrundlag for ejendomsvurderingerne

DSU foreslår et mere realistisk beregningsgrundlag for beregning af ejendomsvurderingerne for de danske husstande. De nuværende vurderinger sker på et rent teoretisk grundlag og

justeres hvert fjerde år. I forbindelse med skattestoppet har beregningsgrundlaget været fastfrosset siden 2003, hvilket reelt har udhulet skatteindtægterne fra ejendomsvurderingerne. DSU foreslår en overgang til markedsmæssige vurderinger, som både vil være mere korrekte og som vil justeres oftere, således at den offentlige ejendomsvurdering afspejler husstandenes reelle værdi. Med en markedsmæssig ejendomsvurdering vil grundværdien og selve ejendommens værdi justeres i takt med konjunkturcykler og svingninger i huspriserne.

DSU vil

- Tilbageføre ejendomsværdiskatten til niveauet fra 2003
- Indføre en avanceskat på salg af boliger
- Fjerne det loft over grundskylden, der i øjeblikket favoriserer landmændene
- Indføre markedsmæssige vurderinger af de danske husstande

En grøn skattereform

DSU mener principielt, at det skal kunne betale sig at agere miljørigtigt og at forureneren skal betale. Derfor ønsker DSU at ændre afgiftssystemet, så det i højere grad er luksusforbruget der beskattes og ikke basisforbruget. På den måde vil forbrugerne og de erhvervsdrivende få større incitamenter til at spare på energien, så Danmark kan reducere sin CO₂-udledning.

Det er for DSU et centralt princip, at grønne afgifter er til for miljøets skyld, og ikke får at skaffe flere penge i statskassen. DSU er meget opmærksomme på, at mange grønne afgifter i dag har en skæv social profil, fordi de opkræves som et fast beløb og derfor rammer de lavtlønnede relativt hårdere end de højtlønnede. Derfor er det for DSU centralt, at den grønne og den sociale profil går hånd i hånd.

DSU foreslår, at de grønne afgifter gøres progressive så merforbruget koster forholdsvis mere end basisforbruget. DSU foreslår at elselskaberne forpligtes til at skifte alle elmålere til at være fjernafmålte intelligente elmålere, samtidig med at forbrugernes elpris afregnes time for time og ikke ud fra en gennemsnitspris. Samtidig ønsker DSU, at elafgiften ændres fra at være et fast beløb til at være en afgift i procent af markedsprisen. Formålet er, at forbrugerne skal have større incitament til at fordele deres strømforbrug ud over døgnet, så man køber strømmen når produktionen er høj og markedsprisen er lav (fx om natten hvor produktionen fra vindenergi langt overstiger forbruget).

DSU ønsker, at mindske antallet af bilerne på vejene, da det koster mange penge når billisterne holder i kø. Transportsektoren står for stadig større del CO₂-udslippet. Udfordringerne opstår bl.a. fordi kørslen i bil er billig når man først har betalt registreringsafgiften, og fordi mange kører alene i bil. Derfor ønsker DSU, at ændre registreringsafgiften, så den sænkes, især på miljøvenlige biler for at flytte afgifterne over på kørslen ved roadpricing. Roadpricing skal differentieres så det koster mere at køre i storbyer og ved trafikale knudepunkter.

DSU mener, at antallet af benzindrevne køretøjer på vejene skal mindskes. Derfor ønsker DSU, at fremme brugen af elbiler. DSU ønsker, at forlænge elbilernes fritagelse for registreringsafgift til 2015. Elbiler skal desuden have konkrete fordele i form af fx gratis parkering og lignede. Samtidig skal alle biler i den offentlige sektor fremover være elbiler.

Ikke kun miljøet, men også folkesundheden skal tilgodeses i en skattereform. DSU foreslår, at der indføres differentieret moms på fødevarer, så det fremover bliver billigere at handle sundt. I dag oplever vi en markant ulighed i sundhed, idet lavtlønnede har markant dårligere sundhedstilstand end resten af befolkningen. DSU mener ikke, det er statens opgave at bestemme hvad folk skal spise. Men DSU mener det er fællesskabets opgave at sikre, at alle, uanset indkomst, har den reelle mulighed for at leve et sundt liv.

DSU ønsker, at

- Der indføres progressive grønne afgifter, så merforbrug beskattes hårdere
- Begrænse CO₂-udslip fra biler ved at indføre roadpricing
- Ændre registreringsafgiften, så miljøvenlige biler tilgodeses
- Indføre differentieret moms på fødevarer

Dokumentation og yderligere læsning

De tal og beregninger, der bruges i dette oplæg, stammer fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. For yderligere læsning kan blandt andet henvises til *Økonomiske Tendenser 2008* og *Fordeling og levevilkår 2008*, som begge kan hentes på Arbejderbevægelsens Erhvervsråds hjemmeside, www.aeraadet.dk.

Her kan der findes masser af beregninger om effekterne af forskellige former for lettelser af skatten på arbejde, dynamiske effekter samt forslag til hvordan lettelserne kan finansieres.

Det Økonomiske Råd, "Vismændene", behandlede spørgsmålet om en skattereform i deres seneste rapport, Efterår 2008. Her analyseres det nuværende skattesystem, og effekten af forskellige skatteændringer gennemgås. Rapporten kan findes på Det Økonomiske Råds hjemmeside, www.dors.dk.

For mere om aktuelle skattesatser, fradragmuligheder mm. kan der henvises til skatteministeriets hjemmeside, http://www.skm.dk/tal_statistik/skatteberegning/.

En mere dybdegående indføring i de problemer, der knytter sig til lavtlønnede på arbejdsmarkedet, kan henvises til Rockwoolfondens *Skat, arbejde og lighed* fra 2006.

For mere grundlæggende om skattesystemet, herunder boligbeskatning, kan blandt andet henvises til Lars Kirk Knudsen, Thomas Larsen og Niels Jørgen Mau Pedersens *Den Offentlige sektor* fra 2006.